

INDIANKLUBBEN i SVERIGE

c/o Bertil Thörn
Bendzgatatan 25
SE-256 57 Ramlösa
Sweden

hemsida: www.indianklubben.org

kontakt : info@indianklubben.org

Plusgiro: 32 57 43 - 3

tel : +46 42 29 13 61

mob. : +46 70 532 96 89

HEJ ALLA INDIANINTRESSERADE

Indianklubbsnoteringar nr 25, 2013

ansvarig utgivare: Bertil Thörn

utgivningsdatum: 2013-12- 13

Ni som får det här informationsutskicket via E-post får det för att ni är medlemmar i INDIANKLUBBEN, eller att ni vid något tillfälle på annat sätt har visat intresse för Nordamerikas indianers kultur eller historia.

Om ni inte längre vill ha dessa utskick meddela mig då det via ett mail eller enkelt postkort, brev eller per telefon

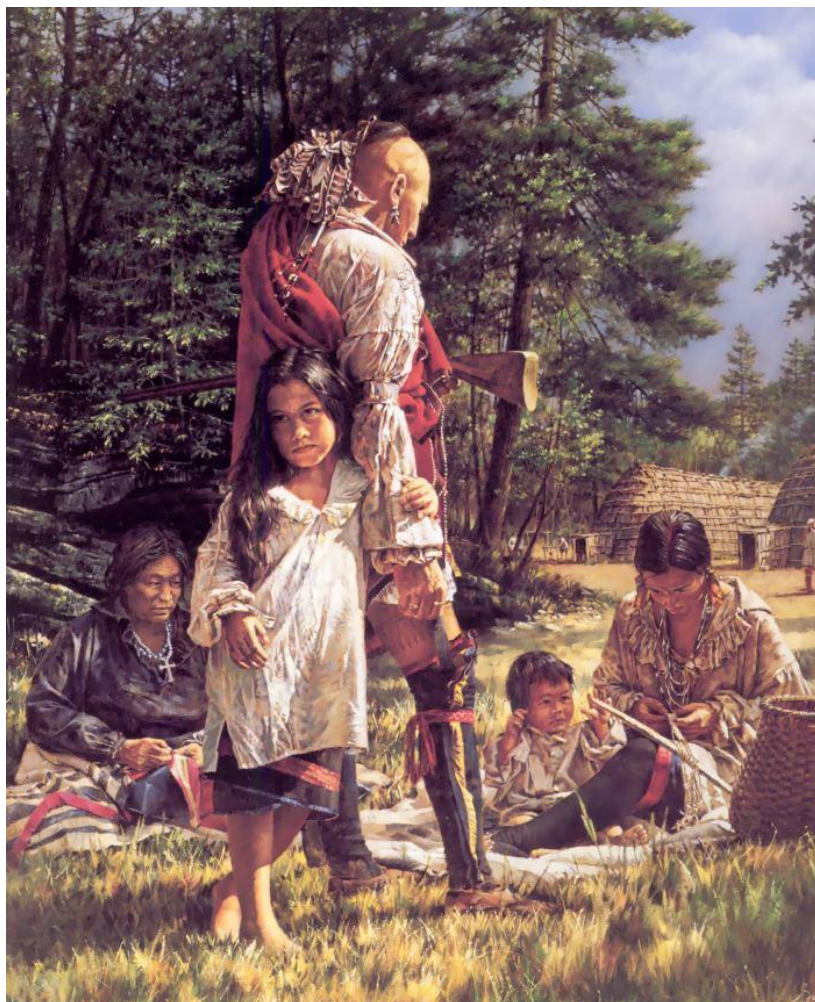
HEJ

Jag önskar er alla i dag en trevlig och skön Luciadag. Här har jag själv fått vara Lucia, även om det inte blev så mycket annorlunda än det brukar vara en helt vanlig fredagsmorgon. Skillnaden är väl snarast, att den initiala chocken över att vintern nu plötsligt och på allvar är kommen, inte riktigt har släppt ännu, och man tittar oroligt upp mot de mörka skyarna, det första man gör när man kommer upp om morgnarna. Stormarna tycks ju komma allt oftare och bli allt häftigare numera. När man ser bilderna över hur kustlanden längs Helsingborgs strandlinje dränks och de inrusande vattenmassorna senare lämnar efter sig tjocka tångbälten och all sköns annan skräp, så är man glad att inte bo fullt så strandnära. Vårt hus ligger nämligen 20 meter över havet och det bör väl räcka åtminstone vår tid ut, även om det numera ständigt hotas med stigande havsnivåer stup i ett.

Har dock en längre tid haft funderingar på att byta ut vår takbeläggning till något lättare, modernare och vackrare. Men när man hör hur stormen river tag i hela taket och ser hur grannarnas takpannor rasar i backen, så är man faktiskt glad att det är tunga betongpannor som ligger där uppe. Inte så vackra där under sitt tjocka lager av mossa, men de ligger i alla fall kvar. Så vi slipper nog kanske ändå den moderniseringskostnaden när allt kommer omkring.

Det förra informationsutskicket blev inte så omfattande, mest på grund av att vi var i Berlin under det veckoslutet. Men mera om det nedan. Och vilken tur vi hade med det! Tänk om vi hade valt den senast gångna helgen i stället! Då hade det nog blivit en väl så skumpig flight... Tur hade jag också som fick på vinterhjulen alldeles innan snön kom... Snön, förresten, ja den bara försvann i ett regndis, tämligen omgående...

BILDKONST FÖRMEDLAR INTRYCK

Ni vet att jag ofta brukar skriva om "Western"-konst och är speciellt förtjust i indianska motiv och gärna då sådana med historisk anknytning. Konst i allmänhet i alla ära, men sådan konst som är figurativ och utformad som så kallade "realist paintings", är det jag tycker bäst om. Jag vet att konstförståsigpåare många gånger menar att det här inte är annat än "fotografisk" efterapning. Men det struntar jag i. Sedan finns det naturligtvis naturrealistiska bilder som faktiskt även jag tycker "bara är avbildningar", men det finns också bilder som har något att säga, något att förmedla, något att tänka till omkring.

Här ska vi göra ett litet experiment. En av mina många favoritmålare är Robert Griffing. En konstnär som jag kanske börjat studera alltmer efter vår senaste medlemsresa. Han har ju nämligen specialiserat sig på motiv från just det här området i nordöstra USA, som vi då besökte och de indianska kulturer som levde där på 1600- 1700- och tidigt 1800-tal. Men som alla stora konstnärer har Robert Griffing nästan alltid en historia att berätta i sina målningar. Många gånger naturligtvis en historisk händelse som många känner till. Och i de fallen är det alltid mest spännande att leta efter detaljer. Att se hur han har framställt kläder, uniformer, vapen och liknande och hur

han har lyckats att porträttriktigt avbilda de figurer som han tagit med i sitt motiv. Men ibland är det en mera generell bild. En bild av en vardaglig händelse med helt oidentifierade personer. Av alla hans fantastiska motiv väljer jag just en sådan bild. En bild som visar en irokesisk familj i sin hemmiljö. Här ser vi en familjefar, hans hustru, en halvstor flicka och ett litet barn, samt en äldre kvinna. Den äldre kvinnan kan man ju gissa är mormor eller farmor till barnen. Eller kanske hon är någon annan släkting. Fem människor inbegripna i något slags meningsutbyte. Fem människor, var och en med sitt speciella uttryck och sin identitet. Titta speciellt på just ansiktsuttrycken och på kroppshållningen. Vad tror ni att det är som pågår här? Vad är det som ska hända och i vilka sinnesstämningar är dessa människor? Studera de här figurerna och skriv sedan ner vad ni upplever att det är som pågår och vad de olika figurerna tänker och känner. Vad pratar de om? Är de oroliga eller tillfreds? Är de glada eller bekymrade, osams, upprörda eller samlade.

Jag har själv redan skapat mig en sådan bild, men det skulle vara mycket intressant att se vad ni känner, tror och tänker. Det vore skoj om ni ville skicka mig era synpunkter, så kunde vi sammanställa det och se hur många olika intryck den här bilden förmedlar. För jag är säker på att vi med er hjälp skulle kunna få flera olika historier berättade för oss ur den här målningen. Så låt nu er fantasi spela. Vad tror ni det är som händer? Sedan skulle det ju vara enormt intressant om vi kunde förmedla det här till konstnären själv och få hans kommentar. Men det är kanske att hoppas på för mycket...

NY FILM PÅ HEMSIDAN

Från och med kommande vecka har jag lagt upp en intressant film på den lilla filmlänken på hemsidans startsida. Det här är en professionell film om indiankrigen i nordöstra Amerika under tidigt 1600- och 1700-tal. Det handlar alltså om Irokeser. Kanske till och med före de vitas ankomst. Det är en uppladdning som är på hela 43 minuter, men väl värd att titta på. Jag vet inte om det är hela filmen. Filmen har visats på Discovery i USA och den borde kanske även finnas att köpa som DVD någonstans. Är det någon som vet? Jag har dock inte lyckats hitta den ännu. Den heter : "**War of the American Indians: Documentary on the History of the Iroquois**".

På tal om filmer. Ni har väl tittat på min uppdaterade filmlista på hemsidans flik "Böcker / Filmer"? Har ni några synpunkter? Hur skulle den se ut för att vara bättre? Vilka filmer tycker ni saknas? Med mera...

BÖCKER OCH FILMER TILL SALU

Lennart Nordh i Rimbo har meddelat att han har ett sortiment av böcker och filmer som han skulle vilja sälja till medlemmarna. Så här skriver Lennart själv :

Böcker och filmer som ska säljas är western, action, äventyr, biografi och krig - lite olika. Har en lista som kan skickas till dom som är intresserade. Min mailadress är: solanelle@live.se

UTSTÄLLNING I BERLIN

Som jag skrev i inledningen, så var vi några stycken som passade på att besöka Berlin under det förr-förra veckoslutet. Huvudsyftet var att se den stora utställningen om Irokesindianer, som fram till och med den 6 januari 2014 kan ses på utställningshuset Martin Gropius Bau, på Niederkirchner Strasse. Men vi passade naturligtvis också på att göra ett besök på Ethnologisches Museum, ute i Dahlem-Dorf, i sydvästra Berlin, för att titta på deras fasta utställning om Nordamerikas indiankulturer. De här båda besöken sysselsatte oss i stort sett under hela fredagen, medan vi sedan ägnade lördagen åt stadsrundturer och besök vid diverse turistiska sevärdheter, samt att springa i diverse affärer. Resten av tiden gick i stort sett åt att avverka den ena

julmarknaden efter den andra, för att äta bratvurst och sörpla glühwine med mera. Varmt och gott i den stundtals bitande vinden. En vind som dock var en viskning mot vad det hade varit om vi i stället hade valt att åka veckan senare!

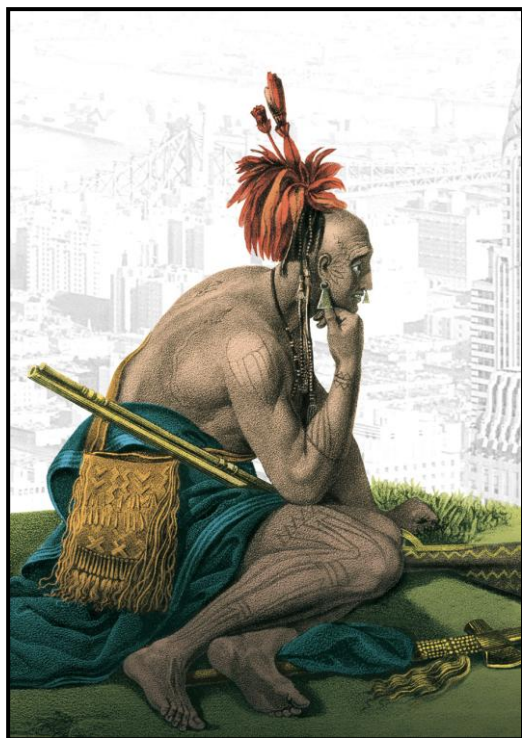
Utställningarna då? För att börja med Etnografiska Museet så var det en positiv överraskning. Jag hade inte väntat mig så omfattande och fina samlingar. Här var det tillåtet att fotografera, vilket det inte var i Irokesutställningen, så här gick det att ta fina bilder - så länge batteriet i mobilen stoppade... och det var ju naturligtvis inte så länge. Får nu hoppas på att få ta del av reskamraternas bilder. Några enstaka bilder blev det dock och här är ett exempel på vad som fanns att gotta sig åt.

Sedan var det ju, som på så många andra museer, ett fotograferingstillstånd

med restriktioner. Ingen blyxt tillåten. Men här var så pass ljust i lokalerna att det inte utgjorde något problem. Har aldrig riktigt förstått mig på de där restriktionerna. Och ibland undrar man om det inte bara är något sådant där godtyckligt beslut man har fattat, för att slippa bekymra sig om varför det ska vara så eller så. På många andra museer är det inget problem, medan andra återigen säger definitivt nej. Kanske ni museimänniskor i församlingen kan förklara för oss varför det är så här.

Utställningen innehåller olika avsnitt, allt ifrån nutid till i stort sett samtliga kulturområden, inklusive inuitfolkens. Prärien och nordvästkustfolken var särskilt väl representerade. Lokalerna är väldigt fina, men de ligger förvånande avsides i staden och jag tror att man har planer, eller i varje fall önskemål, om att kunna finnas mera centralt i en framtid. Inte ens taxichaufförerna verkade vara så välorienterade i det här området. Fin giftshop - mängder av böcker (för alla som behärskar det tyska språket). Naturligtvis inte enbart om indianer, eftersom museets uppdrag även innefattar presentation av andra kulturer, men ändå...

Så till huvudattraktionen - "**Auf den Spuren der Irokesen**" - den med spänning emotsedda utställningen om Irokeserna och deras kultur. En stor utställning - det lär vara över femhundra utställningsföremål, utställda på en yta av omkring ettusen kvadratmeter. Det är en vandringsutställning, som innan den kom till Berlin hade varit

utställd i Bonn och senare skulle vidare till andra platser i Tyskland. Det lär vara den största utställning som någonsin samlats ihop om de här folkens kultur och man har lånat in föremål från stora delar av världen. Förutom naturligtvis från Tyskland och USA, även från länder som Ryssland, Danmark och Schweiz. Under tiden som utställningen fanns i Bonn hade man också byggt upp ett långhus utanför museet, men det saknas här i Berlin. Troligen mest för att det inte finns plats för det utanför museet, i den del av gamla Östberlin, där museet ligger.

Här var det alltså totalt fotoförbud. I stället förväntades man köpa den mycket stora och påkostade utställningskatalogen. Katalog och katalog, ja - snarar ett jättestort konstbokverk på inte mindre än 264 sidor, i storformat 24,5 x 28 centimeter, med såväl omfattande text som bildmaterial - 440 färgbilder! Men, naturligtvis på tyska! Ja, förvisso, det fanns faktiskt även några exemplar på engelska för oss okunniga, men då till det hutlösa priset av 94 Euro!!! Ohh, Christ!... Nästan tre gånger så mycket som den tyska förlagan (32 Euro), som redan den nära nog alltså krävde sina modiga tre svenska hundringar, plus att den ökade på bagagevikten med åtskilliga kilon! Man skulle ju ha plats för en runda i taxfree också, innan man hoppade på planet!

För bilder härifrån får man i stället vända sig till Internet. Bifogat finns här därför ett litet bildspel, som jag plockat ihop från just Internet. Hoppas jag inte får STASI på mig nu... nej, de finns nog inte kvar längre.. kan man hoppas. De syntes då inte till när vi åkte rundor där genom muren fram och tillbaka. Fantastiska graffitimålningar där för övrigt.

ett litet bildspel gjort i Power Point finns nu upplagt på hemsidan fliken "Böcker / Filmer".

Vad ska man nu säga om själva utställningen då? Jo, den var stor och omfattande, men ändå var den egendomligt - ska vi säga - enformig. Enformig på så vis att den bestod av stora, textrika skyltar som skulle läsas och därefter en monter med föremål rakt upp och ner, som skulle beskådas... och så en stor, textrik skylt som skulle läsas och därefter en monter... och en stor textrik skylt... och så vidare. Allt i strikt "tysk" ordning utefter väggarna. I det långa loppet blev det aningen tröttsamt. Och jag kan förstå den tyske professor, som i en recension hade noterat, att det nog blev lite väl mycket för hans unge son, som kanske inte hade uthållighet nog för att läsa all information. Tur då att vi kanske hade det speciella intresse som behövdes för att på cirka tre timmar ta oss igenom hela utställningen.

Det här kanske låter negativt, men det var det naturligtvis inte. Här fanns många fina saker (inte minst mängder av målningar och andra bilder) och man ser att man verkligen har ansträngt sig för att dammsuga världen efter föremål. Men med vår erfarenhet av de många amerikanska museer, vi med åren har passerat igenom, så vet vi att man kan göra utställningar så mycket mera engagerande och intressanta, även utan att satsa på mängd och volym. Okey, utställningen var ändå bra... punkt!

Dessutom fanns det en stor giftshop med mängder av böcker. Det mesta på tyska dock och alltså en utställningskatalog, som jag gärna hade köpt, om man inte hade tagit till så hutlöst bra betalt! Men så fanns det också ett kafé, vilket var tur, då det slet i kaffetarmen efter denna kraftansträngning. Kaffe och äpplekaka, det

satt gott som en avslutning på ett stort äventyr. Jag ångrar då inte att vi tog oss hit och kan rekommendera ett besök då det ännu finns ett par tre veckor att vinka på. Femtio minuter med flyg till Berlin är inte så avskräckande, faktiskt.

ÅRETS SISTA TIDNINGSNUMMER

Är nu skickat. En del har kanske redan hunnit få det. Innehåll och omfattning är ungefär som vanligt. Men jag blev inte nöjd med den tekniska kvaliteten (tryckkvaliteten) den här gången. Tryckaren skyllde på en sliten printertrumma och har lovat att den ska vara utbytt till nästa gång. Men jag förhandlade mig till en viss reduktion av priset, så vi blev ändå överens till slut. Beklagas dock det lite sämre utförandet. Och jag tyckte att det var tråkigt att avsluta med ett lite halvdant resultat. Speciellt besviken blev jag på omslaget, då jag tyckte att jag hade fått till ett intressant upplägg. Men så är det här i livet. Allt blir inte som man har tänkt sig. Bättre lycka nästa år.

I och med det här numret så är årets produktion alltså slutförd. För första gången - tror jag - har vi varit i tid med alla numren. Det känns ju ändå bra.

Det är också så att årsslutet innebär att det är rätt så många för vilka prenumerationen nu tar slut. Samtliga dessa har dock i kuvertet fått en påminnelse att det är dags att förnya. Självklart hoppas vi att de allra flesta vill göra det, då vår ekonomi står och faller med ett tillräckligt antal prenumeranter.

För er andra, som inte har fått något meddelande i kuvertet, kan ni se hur er prenumerationsstatus är, om ni tittar på adressetiketten på kuvertet. Där står det nämligen hur lång ytterligare tid er prenumeration gäller. Texten "Pren tom" och så ett årtal, betyder att er prenumeration gäller till och med just det året.

Ännu ett år har jag beslutat att chansa på att ge er valmöjligheten att prenumerera för alternativen ett, två eller tre år. Men det här blir sista gången jag förs binda upp mig för så lång tid. Det betyder ju att jag garanterar att en utgivning kommer att hålla på ända till och med 2016. Och då är jag gammal! Uj, uj, uj, så gammal. Kanske också orkeslös - vem vet? Så passa på nu, innan det är för sent...

VAD HÄNDE SEDAN

Under året som gått har vi rapporterat om flera större händelser i indianvärlden. Händelser som om de hade blivit genomförda skulle haft en omvälvande betydelse. Men vad har hänt i spåren av dessa händelser. Har det kommit till något avslut... har det bara runnit ut i sanden... är händelsen fortfarande aktuell och är den ännu en lika het potatis?

För att friska upp minnet. Det här är sådana saker som vi har rapporterat om. Kommer ni håg dem?

- Ett företag som vill anlägga skidbackar uppe på ett av navajoindianernas heliga berg - San Francisco Peaks - och där vill använda renat avloppsvatten för att spola upp underlaget till de olika pisterna, medan indianerna är oroliga för vad det här vattnet kan ställa till med i framtiden.
- Navajostammens egen ledning vill anlägga en turistanläggning i miljondollarklassen, med hotell, restaurang och utsiktsplatser nere i Grand Canyon, inklusive en gondolbana för att ta sig upp och ner, just där Little Colorado rinner ut i Colorado River. En plats som många traditionalister anser vara en helig plats. Det är platsen för det hopiindianerna kallar Sipapu - "hållet" i jorden där deras förfäder en gång i tidernas begynnelse kom upp ifrån den tidigare världen.
- The Keystone Pipeline, en jättelik pipeline ända från British Columbia uppe i Kanada och ner till Mexikanska Golfen för att transportera oljebemängt grus för oljeutvinning av olja. En pipeline som skulle passera igenom Black Hills, indianreservatet Pine Ridge och de naturskyddsområden som finns i Nebraskas Sandkullar.
- Nya, jättestora kolbrytningsfält i Lame Deer Indian Reservation i Wyoming och som skulle medföra enorma transportsystem ända ut till nordvästkustkusten, varifrån skeppning skulle ske till Kina.
- Och så kanske den hetaste frågan av alla. Markägaren James Czywczynski öppnade plötsligt för att sälja ut sitt land vid Wounded Knee till högstbjudande.
- Det senaste är omröstningen om att öppna Pine Ridge Indian Reservation för alkoholinnehav. En omröstning genomfördes som uppmanade stamledningen att nu arbeta för att reservatet skulle öppnas för alkoholhantering.

Vad är det nu som har hänt i alla dessa frågor? Vi har inte haft så mycket att skriva om någon av dem. Politik kan vara omständigt. Och när det visar sig att frågorna tas upp bland allmänheten och det då visar sig finnas motstånd mot det man ursprungligen tänkt sig, ja då blir det oftast något som hamnar antingen i en långbänk, eller mynnar ut i någon slags kompromiss som ingen egentligen är särskilt glad över.

Ett svep över Internet visar att det egentligen inte har hänt något alls, eller mycket lite, i någon av frågorna och man hör heller inget om protester eller konkreta diskussioner. Det här är läget så långt jag har kunnat se.

- Beträffande San Fransisco Peaks så vidhåller domstolarna att förslaget att använda renat avloppsvatten inte innebär någon risk och att indianernas organisationer inte kan åberopa lagrummen om skyddande av heliga platser i detta fall. Alltså har frågan ännu inte fått någon slutgiltig lösning, alltmedan indianska aktivister fortsätter sina protester.

- Frågan om att bygga en gondolbana för att kunna frakta turister ner i Grand Canyon till en tänkt ny turistanläggning stannade av under sommaren efter att det avtal man hade med ett anläggningsföretag i Scottsdale, Arizona, löpte ut utan att några beslut hade fattats. Sedan var det tyst ända till i slutet av oktober, då navajostammens ordförande, Ben Shelly, plötsligt meddelade, att ett nytt koncept hade tagits fram och nu skulle utvärderas. Ännu har dock inga flera detaljer lämnats ut om de nya idéerna.

- Frågan om den stora pipelinen från Kanada till Mexikanska Golfen är ett projekt som har gått i stå, på grund av de miljörisker som finns. Den södra delen av projektet, från Oklahoma och ner till Gulfkusten har dock kommit så långt att bolaget nu anser sig kunna starta produktionen, samtidigt som man planerar att bygga ut ytterligare delenheter, bland annat i västra Texas. Den gränsöverskridande delen från Kanada och ner genom Montana, South Dakota och Nebraska har däremot ännu inte fått något klartecken och här är president Obamas taktik att dra ut på besluten så långt det någonsin går i avvaktan på nya utredningar.

- Kolbrytning i Wyoming och Montana är inget nytt. Och för de nordliga cheyennerna är det här en betydande inkomstkälla. Här är det mera kritiker längre västerut, längs de transportleder som avses byggas ut för att transportera de ökande kolvolymerna till hamnarna uppe längs nordvästkusten, som protesterar. Men staten Montanas allmänne åklagare, som ska företräda de oroliga Montanaborna, har nyligen i en skrivelse till andra myndigheter rekommenderat att utredare inte ska ta någon hänsyn till de protester som förekommit i Montana. Något som säkerligen kan underlätta ett kommande beslut om anläggandet av en tänkt jättelik kolterminal i staden Longview, i staten Washington, till vilken 48 miljoner ton kol skulle skeppas varje år. Något som sägs innebära en dubblering av det redan stora antalet kollastade godståg över The Great Northerns linjer i Montana. Det lutar alltså snarast åt att manegen därmed kan anses krattad för att planerna blir verklighet. Något som oroar alla kommunerna längs de här långa transportlinjerna. Deras oro bottnar i att de tror att det blir de som själva får stå för de stora kostnader som en utbyggnad av järnvägslinjerna kommer att innebära och för nödvändiga motåtgärder mot det ökande bullret och dammet. Sista ordet är nog ändå inte sagt. Men man har ett mäktigt motstånd att bryta igenom. Kina fryser och en ökad kolexport skulle inbringa miljarder med dollar till ett mycket skuldtyngt USA. Pengar, pengar, pengar...

- Så till den intressanta frågan om vad som händer med platsen Wounded Knee i Syd-dakota. Personligen tror jag att den gamle Czywczynski nog kommer att få ge sig till slut. Hans senaste ultimatum, att han skulle vänta till efter den 2 september på ett bud, ledde inte till något. Så nu har han plötsligt satt ännu ett nytt datum för någon att komma med ett bud. Senast den 15 oktober var det då som gällde. Om det då inte kommit någon köpare planerade han att låta landområdet gå på offentlig auktion, kanske redan under november månad. Dessa tidpunkter har nu också passerats och jag har inte lyckats hitta några uppgifter om vad hans nästa drag skulle bli, förutom att det den 28 oktober rapporterades att Czywczynski nu förhandlade med någon statlig myndighet på västkusten som hade något att göra med bevarandet av historiskt land. Men det här följer återigen samma mönster som han tidigare har använt sig av. Påstådda förhandlingar med någon som han inte vill namnge. Det hela börjar verka närmast lite löjväckande.

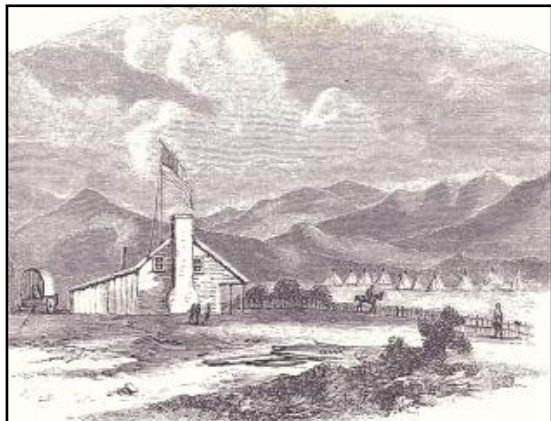
- Slutligen till den brännande frågan om alkoholförbud eller inte på Pine Ridge Indian Reservation. Den folkomröstning som genomfördes och som stamledningen lovade skulle vara tvingande, resulterade som bekant i ett krav på att öppna upp reservatet för alkohol. Stamordförande Brewer har också sagt att röstresultatet ska respekteras, men att man samtidigt måste upprätta planer och regler för hur den nya situationen ska hanteras. Vem som ska ansvara för försäljning, var ska försäljning ske, vilka regler ska gälla för försäljning respektive brukande. Många och svåra frågor. En helt ny ordningsstadga måste upprättas. Kanske en ny myndighet för övervakning. Polisen måste få nya direktiv. Mängder av beslut måste tas. Brewer betonar vikten av att utnyttja alla möjligheter till att behålla så stor del av inkomsterna som möjligt inom stammen. Han går så långt att han säger, att man helst ska ha hela produktionskedjan, alltså till och med tillverknings, på reservatet. Något som var och en förstår inte låter sig göra över en natt precis.

Jag har inte lyckats få fram några uppgifter om hur stamledningen har angripit frågan, eller om det ens pågår några sådana försök. Här får vi tydligen avvakta utvecklingen. Kanske är det så att Brewer tänker förhålla införandet så länge det går. Men han lär ju inte kunna få det hela att bara rinna ut i sanden genom en sådan taktik. Däremot har han alltså i alla sina uttalanden målat upp bilden av att stammen, vad de än gör, måste se till att så mycket som möjligt av intäkterna går till stammens egen kassa. Han har också varit tydlig med att dessa pengar sedan ska återinvesteras i diverse åtgärdsprogram för att motverka de sociala problem som kan

tänkas följa i spåren efter vad som förväntas bli ett ökat drickande. Och det låter ju hoppingivande. Man har faktiskt goda förebilder hos grannen, Rosebud Indian Reservation, där man tidigare har genomgått en sådan här process och där man i slutändan kom ut med tämligen goda resultat.

DET KOM EN JULHÄLSNING

Från Preston Miller, på Four Winds Trading Post, uppe i Flatheaddalen i Montana, kom det en julhälsning. Ni som var med oss på medlemsresan till Nordvästkusten 2010, kommer ni ihåg att vi var inne i det här huset?

The **Jocko Agency** was built on the Flathead Indian Reservation by Indian agent Major John Owen in 1862. In 1976, the dilapidated building was moved, log by log, from it's original location in the Jocko River canyon on the Gene McLeod ranch near Arlee to Four Winds in St. Ignatius. From 1989-93, it was fully restored (a new foundation was laid & the original fireplace was re-constructed using original & newly-made adobe bricks). **COME VISIT US SOON!!** We recently restored the original flag pole window & are flying a 35 star flag, c. 1862. The flag pole was part of the original building & you can see the flag flying in the 1865 Peter Toft sketch (left). He also did a full-color painting which is now in the Boston Museum of Fine Arts.

BOSTON MUSEUM OF FINE ARTS

Det här är alltså ett museum i Boston som vi missade, när vi var där 2012. Å andra sidan är det inte så mycket om indianer och man kan ju inte heller pressa in hur mycket som helst i en resa. Men för er som är allmänt intresserade av konst, kan det kanske vara intressant att känna till även det här museet. Dessutom kan vi nu bjuda på en visning av utvalda delar av museets verk. Via den här Internetlänken kan ni nämligen öppna en katalog över ett urval av deras 450.000 verk. Och det är helt gratis. Håll till godo! <http://www.mfa.org/> Går ni sedan till fliken "Collections" och där väljer "Americas", så finns där en rödmarkerad hänvisning som heter "Paintings of the Americas". Det här är en länk som öppnar en bläddringsbar katalog över ett stort urval av

målningar från den här avdelningen i museet. En annan intressant sak med den här målaren - Peter Toft - som Preston nämner i sin text ovan, är att han faktiskt var dansk och hans fulla namn var Peter Peterson Toft. Om man på museets hemsida söker på "Peter Toft", så hade jag hoppats att man då skulle kunna få se den målning av stockhuset som Preston påstår ska finnas i museets samlingar. Men tyvärr verkar just den målningen inte finnas med i det urval man kan se i katalogen. Ett annat verk av intresse finns dock med där. Och det är kyrkan vid den gamla missionen i St. Ignatius, i Flatheaddalen, i Montana. En kyrka som vi faktiskt var inne i, när vi passerade platsen under resan till Nordvästkusten 2010. Hoppas ni känner igen er, ni som var med oss då. Men det är kanske inte så lätt då kyrkans exteriört numera inte ser ut riktigt som den gjorde när Peter Toft målade av den någon gång

omkring 1865 - 1866. Men kommer ni ihåg alla de fantastiska målningarna inne i kyrkan?

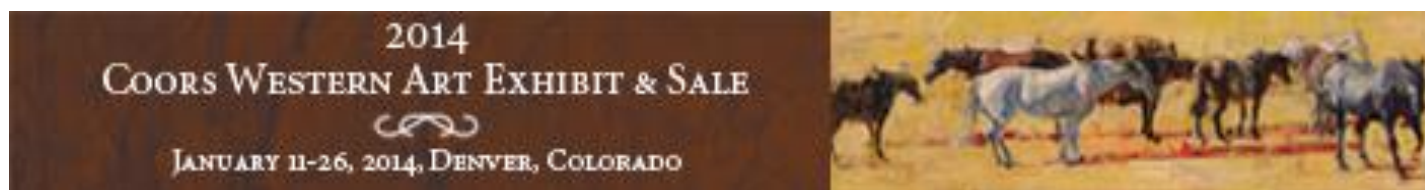
Rising & Soaring

Det första numret (januari 2014) av den välkända konsttidningen Southwest Art kommer att ha en mycket intressant artikel om den otroligt expansiva konstauktionsmarknaden. Klicka er gärna vidare på länken nedan och läs en intressant artikel. Och beundra, eller förfasa er över den prisutveckling som har skett i den här branschen. Tänka sig - nästan två miljoner dollar!!! för Howard Terpning's verk, CAPTURED PONIES. Och det var ändå redan 2012. Vad blir då resultatet av den kommande stora auktionen "Coors Western Art Exhibit & Sale", 11 till 26 januari 2014? På den här nivån tror jag att inte ens jag kan vara med längre...

Our January issue features a special report on current trends in western-art auctions. In addition to providing a general picture of today's market, we zero in on specific collecting categories, including historic California art, living western painters, and wildlife art. We also cover major new developments in the auction world—like the increase in online access to all aspects of the business—and share thoughtful analysis and insights from auction experts on each topic. The good news is that overall, the past few years have brought notable success for the market. Just consider Howard Terpning's personal record-setting sale of CAPTURED PONIES (above), which garnered \$1,934,000 at the 2012 Scottsdale Art Auction.

[Learn more about trends in today's western-art auction market.](#)

KOM TILL KÖPENHAMN OCH ÅTERUPPLEV VÅR MEDLEMSRESA TILL SYDVÄSTERN

Det kan ni alltså göra i bild- och föredragsform lördagen den 11 januari 2014. Det är våra danska vänner i organisationen Dansk-Indiansk Förening, (hemsida : www.tipi.dk) som anordnar en av sina medlemsträffar och då har bjudit in mig till att visa bilder från och berätta om den medlemsresa vi gjorde året 2008. En resa som då gick till de sydvästra delarna av USA. En resa under vilken vi besökte sju olika delstater (Colorado, Utah, Arizona, New Mexico, Texas, Oklahoma och Kansas), och då träffade på ett flertal olika indianska kulturer (bergsfolk som Ute och Jicarilla Apache, Pueblo- och Hopiindianer, Apacher, men också präriefolk som Comanche och Sydcheyenne). Vi såg dessutom åtskilliga sevärda platser (Mesa Verde, Monument Valley, Grand Canyon och Saguaro National Park, bland annat), samt besökte ett flertal indianreservat, mängder av museer och historiska platser.

Det kommer därför att bli ett omfattande föredrag, fördelat på två timslånga pass, med en mellanliggande kaffepaus. Jag kommer att visa ett bildspel omfattande ett par hundra bilder och samtidigt berätta om och kommentera vad det är vi ser. Förhoppningsvis blir det sedan tid till diskussioner och trevlig samvaro med våra danska vänner. Många av dessa har säkert också varit i de här områdena och har då minnen och kommentarer att berätta.

Tanken är alltså att det här arrangemanget även ska vara öppet för deltagande av våra medlemmar. Så, om det är så att ni som var med på resan gärna skulle vilja återuppleva äventyret, nu i bild- och berättelseform, och naturligtvis även alla våra övriga medlemmar som tycker att det här låter som ett intressant lördagsnöje, att

komma till Köpenhamn och få ta del av det här arrangemanget, så är ni hjärtligt välkomna. Vi behöver dock föränmälning från er för att våra danska vänner ska veta hur mycket kaffebröd som kommer att gå åt. Jag vill därför ha ert svar senast söndag den 5 januari, för att kunna förmedla det vidare till Helle Coretto.

Det här är alltså programmet:

Plats: Rödovre Gård; Kirkesvinget 1 (Kostallet), 2610 Rödovre (i sydvästra Köpenhamn)

Tid: Lördag 2014-01-11 klockan 12.00 till omkring 16.00

Och glöm nu inte att föränmäla om ni vill komma och se och höra. Anmälan senast söndag 5 januari alltså! Välkomna!

YTTERLIGARE KOMMANDE AKTIVITET

I och med att vår egen professor, Christer Lindberg, har sin bildutställning i Klosterkyrkan i Ystad (se nedan) så kommer vi att anordna en föredragsdag i Klostermuseets hörsal fredagen den 2 maj 2014. Men mera om det senare.

Tills vidare nöjer vi oss med att pusha för Christers bildutställning, som vi naturligtvis ska se som en del av vårt program den 2 maj. Det här är vad som står i Klostermuseets program ännu så länge :

16 februari–21 september

Indianer – andlighet i naturens tempel

Dokumentär fotoutställning av Christer Lindberg, professor i socialantropologi vid Lunds Universitet.

Christer har också senare ytterligare en fotoutställning på samma plats vilken handlar om medicinalväxter med anknytning till Nordamerikas indianer. För den som även vill se denna utställning blir det alltså till att resa till Ystad två gånger :

29 maj–21 september

Botaniska bilder

Medicinalväxter knutna till Nordamerikas indianer.

Av Christer Lindberg, professor i socialantropologi vid Lunds Universitet.

NÄSTA INFORMATIONSUTSKICK

Då det inte hinner komma ut något mera informationsutskick innan Jul så får vi passa på att här nu önska oss alla en riktigt

GOD JUL och ett GOTT NYTT ÅR

Möjligen kan jag komma att tota ihop något till i mellandagarna. Men det är inget jag lovar och därmed kan vi kanske ställa in oss på att det här blev årets sista utskick och att jag nu tar lite julleddigt. Vi hörs på nyåret!

Hälsningar

Bertil Thörn